

imod, at de to Partier politisk set i al Almindelighed arbejder sammen, men fordi jeg føler mig fuldkommen sikker paa, at denne Bevægelse vil blive en ganske uovervindelig Hindring for, at Socialdemokratiet virkelig alvorligt vil gaa ind for sammen med de Konservative at gennemføre Foranstaltninger til Lettelse for Byerhvervene. Jeg gentager, at Foranstaltninger af denne Art kunde jeg naturligvis langt hellere ønske gennemført sammen med Partiet Venstre end sammen med Socialdemokratiet, som vi jo dog i mangt og meget staar ret skarpt overfor, og som vi fornuftigvis ikke i det lange Løb kan arbejde sammen med. Men jeg beklager det saa meget mere, som jeg befrygter, at Socialdemokratiets faktiske Stilling, der altsaa nu skal camoufleres med, at vi fra konservativ Side ingenting vil, vil bevirke, at det lidt, som man kunde haabe af Partiet Venstre under Trykket af, at Socialdemokratiet eventuelt vilde gaa med, faar vi maaske saa ikke en Gang.

Jeg vil slutte med at sige, at den Udvikling, som vi altsaa her staar overfor, for mig at skønne er meget lidt opmuntrende i Retning af, at man derpaa skulde kunne bygge et Haab om, at der virkelig vil blive gjort noget. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Skylden herfor vil blive kastet over paa de Konservative, men jeg tilbageviser det bestemt, og jeg haaber vi vil kunne blive tilstrækkelig mange til bestemt at tilbagevise denne Paastand, som er fuldkommen urigtig, idet netop de Konservative ikke mindst gennem deres Stilling ved de allersidste Forhandlinger i Samlingen 1926—27 viste, at naar det stod paa Muligheden af at skaffe Byerhvervene en Hjælp, kunde vi gaa med til endda ogsaa at ofre det Ministerium, som sad. Et tilsvarende Offer er aldrig tilbudt fra socialdemokratisk Side, og efter de seneste Dages Udvikling er det altsaa, jeg i allerhøjeste Grad betvivler, at det vil blive gjort. Jeg vil imidlertid haabe, at vi vil kunne raabe tilstrækkelig højt, saaledes at Folk kan forstaa, at naar der intet bliver gjort, er det ikke vor Skyld, saa er det maaske først og fremmest Venstres Skyld, men saa er det ogsaa i høj Grad Socialdemokratiets Skyld; vor Skyld er det i hvert Fald mindst.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. I med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning m. m. og i Lov om Stempelafgift.

2) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 18. Februar 1922 om Tobaksafgifter.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det ogsaa vil være nødvendigt at holde Møde i Morgen Aften.

Mødet hævet Kl. 11.

20de Møde.

Fredag den 11. November Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Kirkeministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Adgang til Præstembeder.

Ved Folketingsmand P. Munch er modtaget et Andragende fra Thomas Vestergaard Larsen her af Byen om en aarlig Understøttelse.

Andragendet vil blive henvist til Finansudvalget.

Udenfor Dagsordenen har den højtærede Undervisningsminister Ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Nationalmuseets Bygningsforhold*. Lovforslaget blev fremsat i forrige Samling. Det var den Gang til første Behandling og gik derefter i Udvalg, men Udvalget naaede ikke at afslutte sit Arbejde. Lovforslaget fremsættes da nu